

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac și Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Celan Sergiu, de către avocații acestuia, Buguța Elena și Vasilica Ruslan și de către succesorul părții vătămate Andrițchi Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2020, în cauza penală privindu-l pe

Celan Sergiu xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.09.2019 – 09.12.2019;

Instanța de apel: 19.12.2019 – 20.05.2020;

Instanța de recurs ordinar: 27.07.2020 – 16.03.2021.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 decembrie 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Celan Sergiu xxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) din Codul penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

S-a respins cererea procurorului Zmuncilă Petru cu privire la încasarea cheltuielilor de judicare în mărime de 772,63 lei, ca neîntemeiată.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

Acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate Andrițchi Victor privind repararea prejudiciului material în sumă de 140 000 lei și prejudiciul moral în sumă de 1 000 000 lei, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a se pronunța instanța de judecată a reținut că, Celan Sergiu la 11 septembrie 2014, aproximativ la ora 18.30, conducând autoturismul de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, în timpul ieșirii din ograda gospodăriei proprii amplasată pe strxxxx și deplasării cu spatele, având câmp de vizibilitate limitat în spate datorat pereților gardului gospodăriei, nu a ținut cont de situația rutieră, dexteritatea în conducere care iar permite să prevadă situațiile periculoase și nu s-a asigurat că poate efectua această manevră fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic, totodată, observând că în stradă se joacă copii, nu a manifestat prudență sporită ce i-ar permite în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă copii, precum și nu a recurs la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului care i-ar garanta siguranța deplasării în spate în cazul în care copiii se vor angaja la traversarea părții carosabile, încălcând cerințele pct.41 alin.(2), pct.45 alin.(1) lit. b), d) și alin.(2), pct.46 alin.(1), lit. a) ale Regulamentului circulației rutiere, ca urmare, efectuând deplasarea în spate a comis tamponarea copilului Xxxxx a.n.xxxxx, care în momentul începerii deplasării în spate a autoturismului se afla pe marginea gardului gospodăriei nr.20 de pe strada Orheiul Vechi, la o distanță de 0,35 metri de la marginea traseului, în partea laterală dreaptă în raport cu direcția de deplasare a autoturismului și s-a angajat să traverseze partea carosabilă în spatele autoturismului.

În rezultatul tamponării copilului Xxxxx a.n.xxxxx, i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață sub formă de traumă cranio-cerebrală cu hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura cominutivă a oaselor bazei și boții craniului, hemoragii epidurale, subdurale (60 ml) și subarahnoidiene totale, dilacerare parțială a țesutului cerebral al emisferei drepte, în urma cărora ea a decedat la aceeași dată în incinta Spitalului raional Orhei.

3. Nefiind de acord cu sentința apel a declarat succesorul părții vătămate Andrițchi Victor, care a solicitat casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a condamna inculpatul și a admite acțiunea civilă cu încasarea daunei morale și materiale.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, mai mult, nu este clar de ce OUP a tergiversat examinarea cauzei.

La fel, s-a invocat că inculpatul a recunoscut vina doar după ce a fost publicată

Legea nr.210, cu privire la amnistie.

De asemenea, instanța de fond, soluționând acțiunea civilă nu a ținut cont de toate circumstanțele în speță și a pronunțat o soluție neîntemeiată, or instanța de judecată, pronunțând sentința în speță nu a luat în calcul daunele suferite de familia succesorului părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2020, a fost admis apelul succesorului părții vătămate Andrițchi Victor, casată sentință în partea individualizării pedepsei și soluționării acțiunii civile, fiind pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Celan Sergiu recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Celan Sergiu în beneficiul succesorului părții vătămate Andrițchi Victor prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Celan Sergiu a săvârșit anume infracțiunea pentru care a fost condamnat, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului în coroborare cu prevederile art.61 din Codul penal și a omis să ofere o apreciere corespunzătoare argumentele ce vizează acțiunea civilă înaintată.

Instanța de apel a menționat că, instanță de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Celan Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) din Codul penal, după indicii calificativi - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul persoanei.

Verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că deși instanța de fond a reiterat prevederile art.art. 6, 7, 61, 75 – 78 din Codul penal, nu le-a aplicat corespunzător, considerent din care apelurile depuse au fost admise în această parte.

Instanța de apel a reținut, că infracțiunea săvârșită de către Celan Sergiu, conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, circumstanțe agravante, stabilite de art.77 din Codul penal în sarcina inculpatului nu au fost reținute; circumstanțe atenuante au fost reținute căința activă, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni din imprudență.

Prin urmare, reieșind din faptul că inculpatul nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, a

contribuit cu mijloace financiare la funeraliile părții vătămate și ținând cont de gravitatea infracțiunii care este o infracțiune gravă, comisă din imprudență, soldată cu decesul unei persoane, instanța de apel a considerat echitabil aplicarea în privința inculpatului Celan Sergiu a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis.

Totodată, instanța de apel a statuat că, prevederile art.90 Cod penal nu sunt aplicabile speței, deoarece nu va atinge scopul propus de legiuitor la art.61 Cod penal, mai mult, efectele cauzate de această faptă prejudiciabilă s-au răsfrâns asupra altor persoane, care au suferit un prejudiciul moral, iar decesul victimei, care era minoră, pentru succesorii săi reprezintă o daună ireparabilă.

Vis-a-vis de argumentele invocate în apelul în partea în care s-a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile, instanța de apel le-a apreciat ca fiind parțial întemeiate.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, prima instanță a soluționat acțiunea civilă pripit și a omis să de-a apreciere suferințelor succesorului părții vătămate în urma consumării faptei prejudiciabile în speță.

Astfel, instanța de apel a reținut că potrivit materialelor dosarului (f.d.154), Andrițchi Andrei, prin ordonanța din 27 noiembrie 2017, a fost recunoscut în calitate de parte civilă în cadrul procesului penal nr.2014270599, fiindu-i explicate drepturile prevăzute de art.62 Cod de procedură civilă.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată s-a constatat că, acțiunea civilă a fost înmânată la urmărirea penală și prin încheiere protocolară inculpatul a fost recunoscut în calitate de parte civilmente responsabilă.

Referitor la cerințele privind repararea prejudiciul moral, pretinse prin acțiunea civilă, instanța de apel a reținut că potrivit acțiunii civile, înaintată de succesorul legal al victimei Andrițchi Victor, se solicită admiterea integrală și încasarea de la inculpatul Celan Sergiu, în beneficiul lui Andrițchi Victor a sumei de 140 000,00 lei cu titlu de prejudiciu material și 1 000 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Cu referire la încasarea cheltuielilor pentru prejudiciul, instanța de apel a reținut că, la materialele dosarului se regăsesc în original: recipisa din 29.05.2015, potrivit Andrițchi Victor a primit de la soția inculpatului Celan Sergiu - Celan Olesea, suma de 51 000,00 lei ca cheltuieli materiale suportate - curente și recipisa din 02.06.2015 în mărime de 15 000,00 lei cu titlu ca acoperire a daunelor morale. Însă, în ședința de judecată, succesorul părții vătămate Andrițchi Victor a invocat că, nu toate sumele indicate în recipise și cele care a declarat inculpatul în ședința de judecată au fost acordate acestuia, una din sume de 1 000 Euro transmisă prin intermediul unui slujitor al bisericii nu au ajuns la acesta și nici nu poate declara care din sume au fost transmise acestuia cu titlu de prejudiciul moral sau material.

Prin urmare, instanța de apel a statuat că, aceste divergențe urmează a fi apreciat de către instanța de judecată în ordine civilă, cu admiterea acesteia în principiu.

Referitor la prejudiciul moral, instanța de apel a menționat că atâta timp cât inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, iar în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel s-a stabilit indubitabil că Celan Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) lit. b) din Codul penal, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul copilului Xxxxx a.n.xxxxx, apelantului i-au fost cauzate daune morale, or, victima decedată era copilul său de aproximativ de doi ani, iar în ședința instanței de apel s-a stabilit că acest accident a cauzat succesorului victimei suferințe psihice, după cum indică însăși apelantul, o daună ireparabilă, motiv pentru care instanța de apel a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul succesorului părții vătămate a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, sumă care reprezintă o despăgubire care are o mărime comparabilă cu daunele suferite.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

5.1 Inculpatul Celan Sergiu, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări.

În susținerea recursului declarat au fost formulate următoarele argumente:

- decizia instanței de apel din 20.05.2020 este una incompletă, deoarece nu oferă răspuns la toate motivele importante invocate în sprijinul apărării, iar nemotivarea unei hotărâri judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.1 CEDO;

- în speță, instanța de apel nu a răspuns în niciun fel argumentelor condamnatului Celan Sergiu, în care acesta face referire la faptul că: se află pentru prima dată la o abatere de natură penală; și-a recunoscut vinovăția penală (or, conform art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, recunoașterea vinovăției constituie o circumstanță atenuantă care urmează a fi luată în vedere în procesul de individualizare a pedepsei penale conform art.78-79 Cod penal); în conformitate cu art.364¹ din Codul de procedură penală a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale (f.d.50); se căiește sincer de cele săvârșite, iar aceasta urmează a fi apreciată ca o circumstanță atenuantă; are 4 copii minori la întreținere, având obligația conform art.74 alin.(1) Codul familiei, să-și întrețină copiii minori, care necesită sprijin material; este unicul întreținător al familiei, soția acestuia nefiind angajată în câmpul muncii; a fost receptiv și a contribuit la repararea prejudiciului cauzat succesorului legal al victimei, a contribuit cu mijloace financiare la funeraliile părții vătămate cât și la fiecare solicitare al succesorului părții vătămate; comiterea faptei de către Celan Sergiu se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa;

- instanța de apel a reținut că, Celan Sergiu pentru prima dată a comis infracțiune din imprudență, se caracterizează pozitiv, anterior nu a comis infracțiuni și nu fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, are la întreținere

patru copii minori, dar ajunge la concluzia, anume în baza acestor premise, că urmează a fi aplicată pedeapsa privativă de libertate cu izolarea acestuia de societate;

- instanța de apel nu a motivat în niciun mod care anume materiale ale cauzei atrag imposibilitatea aplicării prevederilor art.90 din Codul penal, precum nu a motivat în niciun mod: cum poate avea loc pretinsa favorizare a inculpatului de a săvârși pe viitor acțiuni similare în cazul suspendării condiționați a executării pedepsei cu închisoarea;

- instanța de apel nu și-a motivat în niciun mod individualizarea pedepsei penale și numirea față de Celan Sergiu a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. Mai cu seamă, această nemotivare devine evidentă în cazul în care instanța de apel a identificat mai multe circumstanțe care ar permite inclusiv posibilitatea aplicării prevederilor art.90 din Codul penal;

- instanța de apel nu a judecat cauza în latura pedepsei penale în conformitate cu rigorile legale, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția în partea vizată și i-au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale enunțate, condamându-l pe Celan Sergiu cu închisoare pe un termen de 3 ani, în penitenciar de tip deschis.

5.2 Avocatul Buguța Elena în numele inculpatului Celan Sergiu, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări.

În susținerea recursului declarat au fost formulate următoarele argumente:

- decizia instanței de apel este una incompletă, deoarece nu oferă răspuns la toate motivele importante invocate în sprijinul apărării, iar nemotivarea unei hotărâri judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.1 CEDO.;

- instanța de apel nu a răspuns în niciun fel argumentelor condamnatului Celan Sergiu, în care acesta face referire la faptul că: se află pentru prima dată la o abatere de natură penală; și-a recunoscut vinovăția penală (or, conform art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, recunoașterea vinovăției constituie o circumstanță atenuantă care undează a fi luată în vedere în procesul de individualizare a pedepsei penale conform art. 78-79 Cod penal); în conformitate cu art.364¹ din Codul de procedură penală a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale (f.d.50); se căiește sincer de cele săvârșite, iar aceasta urmează a fi apreciată ca o circumstanță atenuant; are 4 copii minori la întreținere, având obligația conform art.74 alin.(1) Codul familiei, să-și întrețină copiii minori, care necesită sprijin material; este unicul întreținători al familiei, soția acestuia, Celan Olesea, nefiind angajată în câmpul muncii; a fost receptiv și a contribuit la repararea prejudiciului cauzat succesorului legal al victimei, a contribuit cu mijloace financiare

la funeraliile părții vătămate cât și la fiecare solicitare al succesorului părții vătămate; comiterea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa;

- instanța de apel a reținut anumite împrejurări, precum că Celan Sergiu pentru prima dată a comis infracțiune din imprudență, se caracterizează pozitiv, anterior nu a comis infracțiuni și nu fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, are la întreținere patru copii minori, dar ajunge la concluzia, anume în baza acestor premise, că urmează a fi aplicată pedeapsa privativă de libertate cu izolarea acestuia de societate;

- instanța de apel nu a motivat în niciun mod care anume materiale ale cauzei atrag imposibilitatea aplicării prevederilor art.90 din Codul penal, și cum poate avea loc pretinsa favorizare a inculpatului de a săvârși pe viitor acțiuni similare în cazul suspendării condiționați a executării pedepsei cu închisoarea;

- la caz, Celan Sergiu și-a apreciat fapta social periculoasă, încă de la momentul săvârșirii infracțiunii a manifestat o conduită bună, a depus stăruința pentru a înlătura rezultatul infracțiunii, a depus stăruința pentru a repara paguba pricinuită, a manifestat o comportare sinceră în tot cursul procesului, afectarea gravă, prin infracțiunea săvârșită, a făptuitorului acesteia și greutatea poverii pedepsei, aplicată pentru el, la momentul impactului rutier inculpatul nu se afla în stare de ebrietate alcoolică, viteza cu care se deplasa era una regulamentară, anterior inculpatul nu a fost implicat în accidente rutiere;

- instanța de apel nu a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.61, 75 Cod penal, precum și faptului că închisoarea este una dintre cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate;

- instanța de apel a relevat că, infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor din imprudență, astfel că, pedeapsa stabilită de instanța de fond urma a fi recunoscută în concordanță cu prevederile art.90 Cod penal, care corect a concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea anume a acestei pedepse, nefiind careva circumstanțe ce ar putea duce la înăsprirea pedepsei;

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și anume: instanța de apel nu a luat considerare probele/înscrisurile care confirmă stingerea obligației în partea judecării acțiunii civile;

- instanța de apel la examinarea acțiunii civile urma să constate stingerea obligației din partea lui Celan Sergiu în raport cu Andrițchi Victor în temeiul recipisei-declarației din 02.06.2015, prin care Andrițchi Victor recunoaște primirea sumei de 51 000 lei la data de 29 mai 2015 cu titlu de cheltuieli materiale și suma de 15 000 lei la data de 02 iunie 2015 cu titlu de daune morale. Prin conținutul acestei recipise, conform prevederilor art.967 alin. (4) Cod civil, Andrițchi Victor recunoaște stingerea obligației declarând că nici el, nici membrii familiei lui, nu vor mai avea pe viitor pretenții față de Celan Sergiu pe marginea accidentului din 11 septembrie 2014

(f.d.147). Mai mult, suma reală care a fost achitată constituie 96 000 lei. Instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluție instanței și anume: încălcarea dreptului de a nu fi discriminat, prin faptul că procedurile penale care au avut loc în fața instanței de apel, în privința lui Celan Sergiu, au fost discriminatorii.

5.3 Avocatul Vasilica Ruslan în numele inculpatului Celan Sergiu, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări.

În susținerea recursului declarat au fost formulate următoarele argumente:

- instanța de apel a luat o poziție contrară legii și principiului individualizării pedepsei, chiar dacă a cunoscut că, Celan Sergiu se caracterizează pozitiv la locul de trai și la locul de muncă, duce un mod de viață organizat și dorește să muncească în continuare pentru a avea posibilitatea de a ajuta în continuare familia îndurerată, cunoscând și indicând asupra lipsei circumstanțelor agravante și existența doar a celor atenuante, cum ar fi: recuperarea prejudiciului, fapt confirmat de martori și succesorul părții vătămate prin existența recipiselor la materialele cauzei; recunoașterea vinovăției, căința sinceră și conlucrarea cu organele de urmărire penală; lipsa antecedentelor penale, comiterea unei infracțiuni din imprudență, examinarea cauzei penale în ordinea art.364¹ CPP, inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, precum și toate circumstanțele comiterii acestei infracțiuni; afectarea gravă, prin infracțiunea săvârșită, a făptuitorului acesteia și greutatea poverii pedepsei, aplicată pentru el, din cauza: stării sănătății precare a inculpatului, care se datorează faptului că, fiind în legătură de rudenie cu partea vătămată a suferit enorm de mult clăindu-se sincer cât și suferința în legătură cu decesul tatălui, care era nas de cununie a succesorilor victimei și l-a afectat profund cele întâmplate și a decedat în scurt timp (peste 2 săptămâni); inculpatul diagnosticat cu hipertensiune arterială care poate genera în orice moment un stop cardiac; existența a 6 persoane la întreținere dintre care 4 copii, soția șomer și mama acestuia Celan Liubovi pensionară, fiind unicul întreținători al familiei formate din 7 persoane, cu inculpatul inclusiv;

- instanța de apel, nu a reținut circumstanțele suplimentare care caracterizează factorii conducerii autovehiculului de către inculpat și anume: la momentul impactului rutier inculpatul nu se afla în stare de ebrietate alcoolică, viteza cu care se deplasa era una regulamentară deținerea permisului de conducere cu categoria corespunzătoare autovehiculului condus; automobilul condus de către inculpat era asigurat și testat tehnic, utilat cu cauciucuri corespunzătoare; din declarațiile martorilor cât și a inculpatului rezultă că acesta dispunea de prudență în trafic, fapt confirmat prin oprirea autovehiculului și somarea copilului minor de a îndepărta cățelușul din drum; anterior inculpatul nu a fost implicat în accidente rutiere;

- instanța de apel nu a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.61, 75 Cod penal, precum și faptului că închisoarea este una dintre cele mai grave pedepse și se

aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate;

- pedeapsă stabilită de prima instanță va contribui la corectarea și resocializarea inculpatului Celan Sergiu, aceasta corespunde intereselor copiilor minori care se află la întreținerea lui cât și intereselor familiei victimei decedate și a rudelor lor apropiate. Reieșind din aceleași materiale a cauzei, din declarațiile tuturor părților, inclusiv și a preotului Emil, inculpatul a întreprins acțiuni de recuperare a cheltuielilor legate de funerarii și a transmis mijloace bănești pentru asamblarea monumentului în cinstea victimei decedate. Ulterior, la fiecare solicitare inculpatul în termen scurt făcea uz de mijloacele bănești solicitate și în măsura posibilităților satisfăcea cerințele familiei îndurerate. Faptul transmiterii și primirii banilor în acest sens, a fost confirmat și de către succesorul părții vătămate Andrițchi Victor. Acesta din urmă recunoaște recuperarea prejudiciului material și moral cauzat, însă a depus cerere de Apel din motive de răzbunare, indicând că nu are pretenții față de Celan Sergiu, ci față de organul de urmărire penală în partea tergiversării anchetei și ca rezultat dorește ca inculpatul să răspundă dur pentru cele întâmplate, însă nu motivează temeinicia acestor solicitări.

5.3 Succesorul părții vătămate Andrițchi Victor, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel în partea ce privește latura civilă, rejudecarea cauzei în această parte, și pronunțarea în partea laturii civile a unei decizii noi, prin care acțiunea civilă să fie admisă integral.

În susținerea recursului declarat recurentul a invocat că:

- nu este de acord cu decizia instanței de apel, în partea latura civile, o consider în această parte ca fiind ilegală, neîntemeiată și necesară de a fi casată, cu pronunțarea unei decizii prin care acțiunea mea civilă în cadrul procesului penal va fi admisă integral;

- în partea prejudiciului moral a solicitat încasarea sumei de 1 000 000 lei, însă instanța de apel a dispus încasarea doar a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a omis să se expună în decizie în privința restului sumei de 900 000 lei. Or, în decizia instanței de apel nici nu s-a dispus încasarea acestei sume și nici nu se regăsește mențiunea că această cerință ar fi una neîntemeiată și se respinge. În așa mod, cerința privind încasarea prejudiciului moral, în partea solicitării încasării sumei de 900 000 lei nu a fost nici admisă, nici respinsă, dar de facto a rămas fără soluționare, fiind încălcat dreptul său la un recurs efectiv, garantat de art.13 al Convenției Europene;

- prejudiciul material i-a fost cauzat sub formă de cheltuieli de înmormântare și pentru organizarea meselor de pomenire, adică este legat de săvârșirea infracțiunii. Totodată cheltuielile suportate sunt confirmate prin înscrisurile anexate la materialele cauzei. Instanță de judecată urma să dispună încasarea prejudiciului material;

- conform prevederilor art.219 alin.(4) CPP la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanță de judecată i-a în considerație pierderea speranței în viață, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate. În urma infracțiunii comise de inculpat a fost lipsită de viață fiica sa minoră, care pe atunci avea vârsta de 2 ani și jumătate. Acest copil nici măcar nu a dovedit să înțeleagă ce este viața. În urma decesului fiicei sale i-au fost cauzate suferințe fizice enorme, care nici nu pot fi evaluate în bani, or, viața unui copil nu poate fi prețuită în bani. În urma faptului că a pierdut copilul, a pierdut speranța la viață, a suportat un stres de o putere colosală. Până în prezent suportă suferințe psihice foarte puternice și o să continue să le suporte tot restul vieții. Toate acestea fac ca cuantumul prejudiciul moral de 100 000 lei să fie unul extrem de diminuat și nici pe departe suficient pentru recompensarea prejudiciului moral care i-a fost pricinuit;

- instanță de judecată nu a luat în considerație faptul că a fost lipsit de viață nu pur și simplu un om, ci un copil de vârstă fragedă;

- instanța de apel nu a aplicat prevederile art.219 alin.(1), alin. (3) pct.2), alin.(4) CPP, care trebuiau aplicate.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Celan Sergiu, avocații Buguța Elena și Vasilica Ruslan și succesorul părții vătămate Andrițchi Victor, prin care solicită ca acestea să fie declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

Avocații Buguța Elena și Vasilica Ruslan au depus referință asupra recursului declarat de către succesorul părții vătămate Andrițchi Victor, solicitând respingerea acestuia, ca fiind inadmisibil.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile inculpatului Celan Sergiu și ale avocaților acestuia, Buguța Elena și Vasilica Ruslan urmează a fi admise, iar cel declarat de succesorul părții vătămate Andrițchi Victor, urmează a fi respins, din considerentele ce urmează.

7.1. *Cu referire la recursul declarat de succesorul părții vătămate Andrițchi Victor.*

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța respinge recursul ca inadmisibil.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

La caz se reține, că recurentul invocă ca temei de recurs dispozițiile art.427 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată, că autorul critica soluția instanței de apel doar sub aspectul soluționării acțiunii civile, în partea încasării cuantumului prejudiciului moral în beneficiul succesorului părții vătămate cât și în partea admiterii în principiu a acțiunii civile în partea prejudiciului material, din care motiv va fi supusă verificării hotărârea judecătorească contestată doar sub aspectul laturii civile.

Așadar, cu referire la dezacordul recurentului privind soluționarea de către instanța de apel a cerinței privind repararea prejudiciului material și moral, Colegiul penal lărgit constată netemeinicia pretențiilor formulate, din considerentul că instanța de apel a argumentat detaliat cuantumul acestor pretenții în dependență de criteriile referitoare la consecințele negative suferite de către succesorul părții vătămate, atât pe plan material cât și moral.

Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel examinând apelul declarat, corect a menționat că la materialele dosarului se regăsesc în original recipisa din 29.05.2015, potrivit căreia Andrițchi Victor a primit de la soția lui Celan Sergiu - Celan Olesea, suma de 51 000,00 lei ca cheltuieli materiale suportate - curente și recipisa din 02.06.2015 în mărime de 15 000,00 lei cu titlu ca acoperire a daunelor morale, însă în cadrul instanței de apel succesorul părții vătămate Andrițchi Victor a invocat că nu toate sumele indicate în recipise și de inculpatul în ședința de judecată i-au fost acordate acestuia, suma de 1 000 Euro transmisă prin intermediul unui slujitor al bisericii nu au ajuns la acesta.

Mai mult, nu poate indica concret care din sume au fost transmise succesorului părții vătămate cu titlu de prejudiciul moral sau material, astfel nefiind posibil de constatat cuantumul concret al cheltuielilor suportate, motiv pentru care a conchis admiterea în principiu a acțiunii civile cu privire la încasarea daunei materiale de la Celan Sergiu în beneficiul succesorului părții vătămate, lăsând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se exprime instanța civilă.

Cu referire la prejudiciul moral încasat în beneficiul părții vătămate, instanța de recurs reține că, legiuitorul a acordat prerogative instanței de judecată de a aprecia și

determina cuantumul prejudiciului moral ce urmează a fi încasat, or, art.1423 alin.(1) Cod civil, coroborat cu art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, expres prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacere persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori, pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just teme.

Astfel, instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daunele morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În speță, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel just a considerat suma de 100 000 lei (una sută mii lei) dispusă de a fi încasată în beneficiul succesorul părții vătămate Andrițchi Victor drept una echitabilă, care corespunde suferințelor psihice suportate de acesta în urma acțiunilor inculpatului Celan Sergiu.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului prin care se solicită admiterea integrală a pretențiilor privind repararea prejudiciului moral, or, în acest sens, ținând cont de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de recurs accentuează că, repararea prejudiciului moral nu poate fi transformată în îmbogățire fără justă cauză, cu atât mai mult că condamnarea inculpatului Celan Sergiu, constituie în sine o satisfacție pentru succesorul victimei.

La fel, instanța de recurs face referire și la practica judiciară autohtonă potrivit căreia în materia despăgubirilor, materiale sau morale, nu există teme de casare care să îngăduie instanței de recurs să reaprecieze cuantumul acțiunii civile.

Având în vedere că instanța de apel s-a expus detaliat în privința cerințelor succesorului victimei referitor la acțiunea civilă înaintată, Colegiul penal lărgit conchide că, soluția adoptată la acest aspect este corectă, nefiind necesară o reiterare a argumentelor care au fundamentat soluția respectivă, însușind-o pe deplin.

Cu referire la temeiul de drept invocat de către succesorul părții vătămate prevăzut la pct.15) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit penal reține că, nu a stabilit nici o argumentare corespunzătoare în susținerea acestui temei, astfel, criticarea deciziei instanței de apel în sensul temeiului invocat, este formală și nefondată.

Față de considerentele menționate, instanța de recurs concluzionează că, nu există teme legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de către succesorul părții vătămate Andrițchi Victor și potrivit legii se impune respingerea acestuia.

7.2 Cu referire la recursurile ordinare declarate de către inculpatul Celan Sergiu și de către avocații acestuia, Buguța Elena și Vasilica Ruslan.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial

hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri nemotivate și contradictorii, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit prevederilor art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor art.art.414 alin.(1) și 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul aceluiași norme, este de înțeles că, instanța de apel urma să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care s-ar fi constatat încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea primei instanțe urma a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

La caz, sunt declarate 3 cereri de recurs ordinar cu conținut similar, prin care recurenții invocând aceleași temeiuri, au solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței prin care inculpatului i-au fost aplicate prevederile art.90 Cod penal, motiv din care instanța de recurs se va expune concomitent asupra acestora.

Așadar, reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal lărgit atestă că, recurenții invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele

pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, constată că această instanță, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel că hotărârea atacată, în partea soluționării chestiunii privind individualizarea pedepsei penale, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum.

Prin urmare, temeiurile invocate de recurenți și-au găsit confirmare în cauza dată, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului, deoarece sub acest aspect apelul succesului părții vătămate a fost greșit admis, urmând ca în această parte să fie menținută sentința primei instanțe.

Așadar, după cum s-a constatat din materialele cauzei, admitând apelul declarat de către succesul părții vătămate, instanța de apel a casat parțial sentința primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Celan Sergiu condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Ajungând la concluzia excluderii prevederilor art.90 Cod penal, potrivit cărora prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii stabilite inculpatului Celan Sergiu pentru perioada de probațiune de 1 an, instanța de apel inițial a reținut o concluzie precum că *„...o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit...”*, însă ulterior, în textul aceleiași hotărâri, a menționat că inculpatul urmează să execute real pedeapsa într-un penitenciar de tip deschis, iar în pct.51 a menționat *„...în speță, scopul pedepsei penale poate să fie atins doar prin aplicarea față de inculpat a unei pedepse penale sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis...”*.

Prin urmare, la aspectul individualizării pedepsei penale instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie, fără a ține cont de toate circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiune, fără a valorifica pe deplin criteriile generale și speciale privind individualizarea pedepsei conform prevederilor art.61, 75 Cod penal.

Potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența

pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art.90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având

deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei

Instanța de recurs ordinar reiterează că, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; - conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Reieșind din aceste criterii, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel, la stabilirea mărimii pedepsei și modului de executare a acesteia, inculpatului Celan Sergiu, nu a ținut cont de toate circumstanțele relevante individualizării echitabile a respectivei pedepsei, or, forma vinovăției infracțiunii comise de acesta este din imprudență, iar cu referire la împrejurări urmau a fi luate în considerație faptul că inculpatul este caracterizat pozitiv la locul de trai, a conștientizat gravitatea faptelor comise și regretă profund cele întâmplate, are la întreținere 4 copii minori, a contribuit cu mijloace financiare atât la funeraliile părții vătămate cât și la fiecare solicitare al succesorului părții vătămate.

Deși inculpatul Celan Sergiu a recunoscut integral fapta comisă și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, la individualizarea pedepsei, instanța de apel n-a ținut cont de aceste circumstanțe, fapt care a dus la emiterea unei soluții nemotivate și premature, iar argumentarea din decizia instanței de apel este una pasibilă de critici întemeiate, or, aplicarea închisorii cu executarea este nejustificat motivată prin faptul că - restabilirea echității sociale trebuie să se extindă proporțional în favoarea tuturor persoanelor afectate în speță.

De asemenea, Colegiul penal lărgit constată că, aplicând inculpatului pedeapsa închisorii cu executarea, la individualizarea pedepsei instanța de apel n-a ținut cont de personalitatea inculpatului, ca unul dintre criteriile ce influențează individualizarea

pedepsei penale, deoarece nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor speței la acest capitol, reliefate prin sentință. Pe lângă faptul că a recunoscut vinovăția, Celan Sergiu a comis o infracțiune din imprudență, ultimul se află pentru prima dată la o abatere de natură penală, are 4 copii minori la întreținere, se caracterizează pozitiv, a contribuit cu mijloace financiare la funeraliile părții vătămate cât și la fiecare solicitare al succesorului părții vătămate.

Reieșind din cumulul circumstanțelor enunțate, chestiuni care au fost superficial tratate de instanța de apel și care în mod direct influențează raționalitatea dispunerii executării reale a pedepsei închisorii, instanța de recurs ajunge la concluzia că, este greșită soluția ce ține de excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Având în vedere cele constatate, instanța de recurs conchide că, pedeapsa stabilită de prima instanță inculpatului Celan Sergiu este una echitabilă, aplicarea acesteia a fost temeinic și corect argumentată de către instanță, va atinge scopul și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat cât și de alte persoane.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal lărgit conchide că, prima instanță la compartimentul individualizării pedepsei a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal, art.364¹ Cod de procedură penală, și just a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc în condițiile aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, motive pentru care instanța de recurs conchide că, eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată de către instanța de recurs ordinar.

Având în vedere că apelurile părții acuzării greșit a fost admise, se impune soluția de casare parțială a deciziei instanței de apel în latura penală, în partea stabilirii pedepsei cu menținerea dispozițiilor primei instanțe în această parte.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1), pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Se respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către succesorul părții vătămate Andrițchi Victor.

Se admit recursurile ordinare declarate de către inculpatul Celan Sergiu și de către avocații acestuia, Buguța Elena și Vasilica Ruslan, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2020, în cauza penală în privința lui Celan Sergiu xxxxx, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu menținerea în această parte a sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 decembrie 2019, prin care:

Celan Sergiu xxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) din Codul penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

Celan Sergiu xxxx urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, dispozițiile deciziei contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 15 aprilie 2021.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico